

شب و روز ماه شعبان با عبادت رسول خدا(ص) زینت یافته است

آیت الله جوادی آملی گفت: شب و روز ماه شعبان با عبادت پیغمبر زینت گرفت، یعنی ستّ او این بود که شبها را زنده می داشت و روزها را روزه می گرفت و لذا این پیامبر است که این این ماه را ماه رحمت کرده است.

آیت الله جوادی آملی گفت: شب و روز ماه شعبان با عبادت پیغمبر زینت گرفت، یعنی ستّ او این بود که شبها را زنده می داشت و روزها را روزه می گرفت و لذا این پیامبر است که این این ماه را ماه رحمت کرده است.

به گزارش خبرگزاری مهر، ماه شعبان را باید ماهی آراسته به اخلاق نبوی تفسیر نمود. ماهی که در روایات صراحتاً به نبی مکرم اسلام تعلق دارد و اکرام و اطعام یتیم، عیادت مریض، تشییع جنازه و صلاة و صلوات بر محمد و آل طاهرینش گوشه ای از یاری رساندن به خاتم الانبیاء به حساب می آید.

صاحب تفسیر تسنیم آیت الله جوادی آملی در جلسات مختلفی به فضیلت این ماه فرخنده اشاره داشته تا اندیشه و انگیزه در نهاد انسان سالک تبلور پیدا نموده و راه پیشرو را به زیبایی طی کند.

آیت الله جوادی آملی در درس اخلاق به بیان نکات اخلاقی صلوات شعبانیه امام سجاد(ع) پرداخت و گفت: وجود مبارک امام سجاد(ع)، دعای او و زیارت او، با تعلیم آمیخته است. آن امام همام در لابه لای دعا همان **يَعْلِمُهُمُ الْكِتَابُ وَالْحِكْمَةُ** را بیان می کردند.

وی ادامه داد: در صلوات شعبانیه، انسان خود را در سایه رحمت بی انتهای که خدا نصیب پیامبر می کند مشمول ادعیه سیه رحمت ذات اقدس الهی می نماید. در این دعا به خداوند عرض می کنیم که پیامبر(ص) را شفیع ما قرار بده؛ **«وَاجْعَلْهُ لِي شَفِيعًا مُشَقَّعًا وَطَرِيقًا إِلَيْكَ مَهِيْعًا»**، در این جمله، امام سجاد(ع) به خدا عرض می کند: خدایا این ماه ماه پیامبر و صدر و ذیل این ماه، رحمت است و رحمت بودن صدر و ذیل این ماه برای این است که نبی رحمت شبها را به نماز و روزها را به روزه می گذراند. یعنی این زمان را این متمزّن پربرت کرد، همان طوری که مکان را این متمکن پربرت می کند.

وی در بیان دلایل عظمت و رحمت ماه شعبان گفت: شب و روز ماه شعبان با عبادت پیغمبر زینت گرفت، یعنی ستّ او و عادت مستمّر او این بود که شبها را زنده می داشت و روزها را روزه می گرفت و لذا این پیامبر است که این این ماه را ماه رحمت کرده است.

آیت الله جوادی آملی در ادامه با اشاره به فرازهایی از صلوات شعبانیه که در آن بندگان از درگاه خداوند همراهی و تبعیت از وجود مبارک پیامبر را می خواهند، بیان داشت: در همین دعای نورانی، وجود مبارک امام سجاد(ع) به ما آموخت که بگوئیم خدایا اولاً ما را همراه و در کنار پیامبر قرار بده، ثانیاً نبوّت، رسالت و وحی او را برای من یک طریق باز قرار بده که من اگر بخواهم آن را بپیمایم هیچ کسی مزاحم من نباشد.

وی با بیان اینکه خدمت به وحی و نبوت بهترین راه رسیدن به مقصد الهی است، گفت: اگر کسی واقعاً در خدمت وحی و نبوّت بود این شخص یک طریق مهیعه و راحت دارد، که نه بیراهه می رود نه راه کسی را می بندد و اگر - خدای ناکرده - مشکلی داشت این راه بسته می شود و این راه بسته به مقصد نمی رسد همان که فرمود: **فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ**؛ شک و تردید باعث عجز است، ولی اگر انسان وارد یک طریق مهیعه شد مرتب بدون مزاحمت به مقصد می رسد.

وی با بیان اینکه انسان در این ماه شایستگی آن را دارد که هم مهمان خدا شده و هم مهماندار او گردد، ابراز داشت: این دعاها ماه رجب و شعبان برای آن است که انسان را هم شایسته کند که مهمان خدا بشود هم شایسته کند که مهماندار خدا بشود؛ در این معامله سود کلاً مال انسان است چون گاهی خدای سبحان مبیعه می کند خرید و فروش می کند و با انسان گفتگو دارد چه اینکه در مناجات شعبانیه همین است.

اما خدا مهمان ما باشد یعنی چه؟ ما چه داریم که او را مهمان کنیم یک و چه وقت او مهمان ما می شود دو؟! این در حدیث قدسی آمده است که **«أَنَا عِنْدَ الْمَكْسُورَةِ قُلُوبِهِمْ»** یعنی خدای سبحان مهمان دلهای شکسته است و آن انکسار را آن فقر را آن خضوع را آن خشوع را آن بندگی خالص را خدا می پذیرد این **«أَنَا عِنْدَ الْمَكْسُورَةِ قُلُوبِهِمْ»** جزء مصادیق مهمان شدن خدا نسبت به دلها است.